

Да умрѣхъ не ма Оставахъ ;

Да живѣхъ не желайшь.

Ват' си зела любовь-та ми,

Остави ма да загынѣхъ ,

Че дано като заминѣхъ

Вѣрность-та ми да познайшь.

Уморенъ отъ твой-та строгость ,

Да та намръзѣхъ са мнѣхъ

И отъ тебѣ да са отахъхъ ,

Че да са отзвѣхъ ,

Дор' не си ма уморѣла ;

Но отѣшамъ нѣмамъ инѣхъ ,

Като ми си толкозь мила :

Туй нейизлѣзва на главѣхъ .

Виждамъ , ты ма неовичашъ

И странишь и са отричашъ ;

Но е въ мене вѣчь втѣлена

Твой-та чужда красота .

Ты си дѣто че владѣешь

Радость-та ми и скръвь-та ми ,

Жизнѣтъ тз ми и скръвь-та ми ,

Сичко-то ми на свѣта !

Но и тзй отъ тебѣ забравенъ ,